

Avant-projet d'ordonnance modifiant le Code du 25 mars 1999 de l'inspection, la prévention, la constatation et la répression des infractions en matière d'environnement et de la responsabilité environnementale

Voorontwerp van ordonnantie tot wijziging van het Wetboek van 25 maart 1999 van inspectie, preventie, vaststelling en bestrafing van milieumisdrijven, en milieuaansprakelijkheid

Le Gouvernement de la Région de Bruxelles-Capitale,
Sur la proposition de la Ministre de l'Environnement et de l'Énergie ;
Après délibération,

De Brusselse Hoofdstedelijke Regering,
Op voordracht van de Minister van Leefmilieu en Energie;
Na beraadslaging,

Arrête

Besluit

La Ministre chargée de l'Environnement, de l'Énergie, du Logement et de la Qualité de vie, est chargée de présenter au Parlement de la Région de Bruxelles-Capitale, le projet d'ordonnance dont la teneur suit:

De Minister belast met Leefmilieu, Energie, Huisvesting en Levenskwaliteit, is ermee belast bij het Brussels Hoofdstedelijk Parlement de ontwerpordonnantie in te dienen waarvan de tekst hierna volgt:

Chapitre 1 Disposition générale

Hoofdstuk 1 Algemene bepaling

Art. 1. La présente ordonnance règle une matière visée à l'article 39 de la Constitution.

Art. 1 Deze ordonnantie regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 39 van de Grondwet.

Chapitre 2 Modification du Code du 25 mars 1999 de l'inspection, la prévention, la constatation et la répression des infractions en matière d'environnement et de la responsabilité environnementale

Hoofdstuk 2 Wijziging van het Wetboek van 25 maart 1999 van inspectie, preventie, vaststelling en bestrafing van milieumisdrijven, en milieuaansprakelijkheid

Art. 2 Dans l'article 2, §1er, 3°, du Code du 25 mars 1999 de l'inspection, la prévention, la constatation et la répression des infractions en matière d'environnement et de la responsabilité environnementale, remplacé par l'ordonnance du 8 mai 2014, le tiret « - l'article 41 du Règlement (CE) n° 1069/2009 du Parlement européen et du Conseil du 21 octobre 2009 établissant des règles sanitaires applicables aux sous-produits animaux et produits dérivés non destinés à la consommation humaine et abrogeant le Règlement (CE) n° 1774/2002; » est remplacé par ce qui suit :

« - le Règlement (CE) n° 1069/2009 du Parlement européen et du Conseil du 21 octobre 2009 établissant des règles sanitaires applicables aux sous-produits animaux et produits dérivés non destinés à la consommation humaine et abrogeant le Règlement (CE) n° 1774/2002 et, le Règlement (UE) n°142/2011 de la Commission du 25 février 2011 portant application du règlement (CE) n° 1069/2009 du Parlement européen et du Conseil établissant des règles sanitaires applicables aux sous-produits animaux et produits dérivés non destinés à la consommation humaine et portant application de la directive 97/78/CE du Conseil en ce qui concerne certains échantillons et articles exemptés des contrôles vétérinaires effectués aux frontières en vertu de cette directive, dans le champ des compétences régionales; » .

Art. 2 In artikel 2, §1, 3°, van het Wetboek van 25 maart 1999 van inspectie, preventie, vaststelling en bestrafing van milieumisdrijven, en milieuaansprakelijkheid, vervangen door de ordonnantie van 8 mei 2014, wordt het streepje " - artikel 41 van Verordening (EG) nr. 1069/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 21 oktober 2009, tot vaststelling van gezondheidsvoorschriften inzake niet voor menselijke consumptie bestemde dierlijke bijproducten en afgeleide producten en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 1774/2002;" vervangen door wat volgt:

" - Verordening (EG) nr. 1069/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 21 oktober 2009, tot vaststelling van gezondheidsvoorschriften inzake niet voor menselijke consumptie bestemde dierlijke bijproducten en afgeleide producten en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 1774/2002 en, Verordening (EU) nr. 142/2011 van de Commissie van 25 februari 2011 tot uitvoering van Verordening (EG) nr. 1069/2009 van het Europees Parlement en de Raad tot vaststelling van gezondheidsvoorschriften inzake niet voor menselijke consumptie bestemde dierlijke bijproducten en afgeleide producten en tot uitvoering van Richtlijn 97/78/EG van de Raad wat betreft bepaalde monsters en producten die vrijgesteld zijn van veterinaire controles aan de grens krachtens die richtlijn, in het gewestelijke bevoegdheidsgebied;" .

Art. 3 A l'article 21 du même Code, inséré par l'ordonnance du 8 mai 2014, les modifications suivantes sont apportées :

1° dans le paragraphe 1er, alinéas 2 et 4, les mots « ou par voie électronique » sont chaque fois insérés après les mots « par lettre recommandée à la poste » ;

2° dans le paragraphe 2, alinéa 2, les mots « ou par voie électronique » sont insérés après les mots « par lettre recommandée à la poste » ;

3° dans le paragraphe 2, alinéa 3, les mots « ou adressée par voie électronique » sont insérés après les mots « dans la même lettre recommandée » ;

4° dans le paragraphe 3, alinéa 1er, les mots « ou par voie électronique » sont insérés après les mots « par lettre recommandée » ;

5° dans le paragraphe 3, alinéa 2, les mots « ou adressée par voie électronique » sont insérés après les mots « dans la même lettre recommandée » ;

6° dans le paragraphe 4, alinéa 2, les mots « ou par voie électronique » sont insérés après les mots « par lettre recommandée à la poste ».

Art. 4 Dans l'article 24, alinéa 3, du même Code, inséré par l'ordonnance du 8 mai 2014, les mots « par lettre recommandée à la poste ou par voie électronique » sont insérés entre les mots « sans délai » et « à l'exploitant concerné ».

Art. 5 Dans l'article 25, § 5, du même Code, inséré par l'ordonnance du 8 mai 2014, les mots « par lettre recommandée à la poste ou par voie électronique » sont insérés entre les mots « sans délai » et « à l'exploitant concerné ».

Art. 6 Dans l'article 31, §1er, 2°, e), du même Code, inséré par l'ordonnance du 8 mai 2014, les mots « de l'article 21, § 4, » sont insérés entre les mots « de l'article 21, § 1er, alinéa 1er, » et « de l'article 24, alinéa 1er, 2°, ».

Art. 7 Dans l'article 45, alinéa 6, du même Code, renuméroté et modifié en dernier lieu par l'ordonnance du 8 mai 2014, les mots « ou par voie électronique » sont insérés après les mots « par lettre recommandée à la poste ».

Art. 8 Dans le même Code, il est inséré un article 45/1 rédigé comme suit :

« Art. 45/1. A la demande de la personne passible de l'amende administrative alternative, le fonctionnaire dirigeant de Bruxelles Environnement, de l'ARP ou de l'administration compétente du Ministère peut décider de surseoir à l'exécution de tout ou partie de la décision d'infliger une amende administrative alternative, si, dans les cinq ans qui précèdent le constat de l'infraction, cette personne ne s'est vue infliger aucune amende administrative alternative du chef d'une infraction visée à l'article 31.

Le sursis est révoqué de plein droit lorsque la personne condamnée avec sursis au paiement de l'amende administrative alternative commet, dans les trois ans à compter de la notification de la décision

Art. 3 In artikel 21 van hetzelfde Wetboek, ingevoegd door de ordonnantie van 8 mei 2014, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1, leden 2 en 4, worden de woorden "of langs elektronische weg" telkens ingevoegd na de woorden "bij een ter post aangetekende brief";

2° in paragraaf 2, lid 2, worden de woorden "of langs elektronische weg" ingevoegd na de woorden "bij een ter post aangetekende brief";

3° in paragraaf 2, lid 3, worden de woorden "of langs elektronische weg" ingevoegd na de woorden "in dezelfde aangetekende brief";

4° in paragraaf 3, lid 1, worden de woorden "of langs elektronische weg" ingevoegd na de woorden "bij een ter post aangetekende brief";

5° in paragraaf 3, lid 2, worden de woorden "of langs elektronische weg" ingevoegd na de woorden "in dezelfde aangetekende brief";

6° in paragraaf 4, lid 2, worden de woorden "of langs elektronische weg" ingevoegd na de woorden "bij een ter post aangetekende brief".

Art. 4 In artikel 24, lid 3, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd door de ordonnantie van 8 mei 2014, worden de woorden "bij een ter post aangetekend schrijven of langs elektronische weg" toegevoegd tussen de woorden "onmiddellijk" en "aan de betrokken exploitant".

Art. 5 In artikel 25, § 5, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd door de ordonnantie van 8 mei 2014, worden de woorden "bij een ter post aangetekend schrijven of langs elektronische weg" toegevoegd tussen de woorden "onverwijld" en "meegedeeld aan de betrokken exploitant".

Art. 6 In artikel 31, §1, 2°, e), van hetzelfde Wetboek, ingevoegd door de ordonnantie van 8 mei 2014, worden de woorden "artikel 21, § 4," ingevoegd tussen de woorden "artikel 21, § 1, eerste lid," en "artikel 24, eerste lid, 2°,".

Art. 7 In artikel 45, lid 6, van hetzelfde Wetboek, hernummerd en laatst gewijzigd door de ordonnantie van 8 mei 2014, worden de woorden "of langs elektronische weg" toegevoegd na de woorden "bij een ter post aangetekende brief".

Art. 8 In hetzelfde Wetboek wordt een artikel 45/1 ingevoegd dat luidt als volgt:

"Art. 45/1. Op vraag van de persoon die met een alternatieve administratieve geldboete strafbaar is, kan de leidend ambtenaar van Leefmilieu Brussel, van het GAN of van het bevoegde bestuur van het Ministerie beslissen de tenuitvoerlegging van de beslissing tot oplegging van een alternatieve administratieve geldboete geheel of gedeeltelijk uit te stellen, indien deze persoon, binnen de periode van vijf jaar voorafgaand aan de vaststelling van het misdrijf, geen alternatieve administratieve geldboetes opgelegd heeft gekregen wegens een misdrijf bedoeld in artikel 31.

Het uitstel wordt van rechtswege ingetrokken indien de persoon die met uitstel veroordeeld is tot betaling van de alternatieve administratieve geldboete binnen drie jaar vanaf de kennisgeving van de beslissing tot oplegging van

d'infliger une amende administrative alternative, une nouvelle infraction visée à l'article 31 entraînant l'infliction d'une amende administrative alternative.

La révocation du sursis est constatée dans la même décision que celle par laquelle est infligée l'amende administrative alternative du chef de la nouvelle infraction.

L'amende administrative alternative qui devient exécutoire suite à la révocation du sursis est cumulée sans limite avec celle infligée du fait de la nouvelle infraction. ».

Art. 9 A l'article 46 du même Code, inséré par l'ordonnance du 8 mai 2014, les modifications suivantes sont apportées :

1° l'alinéa 2 est complété par les phrases suivantes : « L'astreinte peut être fixée soit à une somme unique, soit à une somme déterminée par unité de temps ou par infraction. Dans ces deux derniers cas, un montant au-delà duquel la condamnation aux astreintes cessera ses effets peut également être déterminé. » ;

2° l'article est complété par trois alinéas rédigés comme suit :

« L'astreinte peut être levée, son cours peut être suspendu durant un délai déterminé ou le montant de l'astreinte peut être réduit à la demande de la personne visée par l'ordre de cesser l'infraction dans un délai déterminé sous peine d'astreinte, si celle-ci est dans l'impossibilité définitive ou temporaire, totale ou partielle, de satisfaire à ses obligations. La levée de l'ordre de cesser l'infraction entraîne automatiquement la levée de l'astreinte.

L'astreinte est exigible de plein droit à l'expiration du délai d'exécution de l'ordre de cessation.

L'astreinte se prescrit par l'expiration d'un délai de un an à partir de la date où elle est encourue. ».

Art. 10 Dans l'article 47 du même Code, renuméroté et modifié en dernier lieu par l'ordonnance du 8 mai 2014, les mots « et des astreintes » sont insérés entre les mots « amendes administratives alternatives » et « qui seraient imposées ».

Art. 11 A l'article 49 du même Code, renuméroté et modifié en dernier lieu par l'ordonnance du 8 mai 2014, les modifications suivantes sont apportées :

1° à l'alinéa 1er, les mots « assortie, le cas échéant, d'un ordre de cesser l'infraction dans un délai déterminé sous peine d'astreinte » sont insérés après les mots « amende administrative alternative » ;

2° un alinéa rédigé comme suit est inséré entre les alinéas 1er et 2 : « Un recours est ouvert devant le Collège d'environnement à toute personne visée par un ordre de cesser l'infraction dans un délai déterminé sous peine d'astreinte et qui s'en est vue refuser la levée, la suspension de son cours durant un délai déterminé ou la réduction de son montant en application de l'article 46, alinéa 3. Le recours est introduit, à peine de forclusion, par voie de requête dans les deux mois de la notification

een alternatieve administratieve geldboete een nieuw misdrijf begaat zoals bedoeld in artikel 31, waarvoor een alternatieve administratieve geldboete wordt opgelegd.

De intrekking van het uitstel wordt vastgesteld in dezelfde beslissing als die waarmee de alternatieve administratieve geldboete wordt opgelegd wegens het nieuw misdrijf.

De alternatieve administratieve geldboete die uitvoerbaar wordt ten gevolge van de intrekking van het uitstel wordt onbeperkt samengevoegd met degene die wordt opgelegd wegens het nieuw misdrijf. ".

Art. 9 In artikel 46 van hetzelfde Wetboek, ingevoegd door de ordonnantie van 8 mei 2014, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° het tweede lid wordt aangevuld met de volgende zinnen: "De dwangsom kan worden vastgesteld hetzij op één bepaald bedrag, hetzij op een bedrag per tijdseenheid of per misdrijf. In de twee laatste gevallen kan eveneens een bedrag worden bepaald waarboven geen dwangsom meer verbeurd wordt. ;

2° het artikel wordt aangevuld met de drie volgende leden:

"De dwangsom kan worden opgeheven, de looptijd ervan kan worden geschorst gedurende een bepaalde termijn of het bedrag ervan kan worden vermindert op vraag van de persoon tot wie het bevel tot stopzetting van het misdrijf werd gericht binnen een vastgelegde termijn op straffe van dwangsom, indien deze persoon in de gehele of gedeeltelijke, definitieve of tijdelijke onmogelijkheid verkeert om aan zijn verplichtingen te voldoen. De opheffing van het bevel tot stopzetting van het misdrijf brengt automatisch de opheffing van de dwangsom mee.

De dwangsom is van rechtswege verschuldigd bij het verstrijken van de uitvoeringstermijn van het bevel tot stopzetting.

De dwangsom verjaart bij het verstrijken van een termijn van één jaar vanaf de datum waarop hij werd opgelegd. ".

Art. 10 In artikel 47 van hetzelfde Wetboek, hernummerd en laatst gewijzigd door de ordonnantie van 8 mei 2014, worden de woorden "en de dwangsommen" ingevoegd tussen de woorden "alternatieve administratieve geldboetes" en "betalen voor".

Art. 11 In artikel 49 van hetzelfde Wetboek, hernummerd en laatst gewijzigd door de ordonnantie van 8 mei 2014, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid worden de woorden "desgevallend in combinatie met een bevel tot stopzetting van het misdrijf binnen een bepaalde termijn op straffe van een dwangsom," toegevoegd na de woorden "alternatieve administratieve geldboete";

2° tussen het eerste en het tweede lid wordt een lid ingevoegd: "Iedereen aan wie op straffe van een dwangsom een bevel tot stopzetting van het misdrijf binnen een bepaalde termijn wordt opgelegd, en aan wie de opheffing, de opschorting gedurende een bepaalde termijn of de vermindering van het bedrag in toepassing van artikel 46, lid 3 werd geweigerd, kan een beroep instellen bij het Milieucollege. Het beroep wordt, op straffe van verval, ingesteld bij wege van verzoekschrift binnen twee maanden

de la décision. » ;

3° à l'alinéa 2 ancien, devenant l'alinéa 3, les mots « assortie, le cas échéant, d'un ordre de cesser l'infraction dans un délai déterminé sous peine d'astreinte » sont insérés après les mots « amende administrative alternative » ;

4° à l'alinéa 3 ancien, devenant l'alinéa 4, les mots « 45/1 » sont insérés entre les mots « 45, alinéa 4, » et les mots « et 46 ».

Art. 12 Dans le même Code, il est inséré un article 55/1 rédigé comme suit :

« Art. 55/1. Le Gouvernement précise les modalités de l'envoi par voie électronique visé aux articles 21, 24, 25 et 45 du présent Code. »

na de kennisgeving van de beslissing. “;

3° in het oude tweede lid, dat het derde lid wordt, worden de woorden “,desgevallend in combinatie met een bevel tot stopzetting van het misdrijf binnen een bepaalde termijn op straffe van een dwangsom,” ingevoegd na de woorden “alternatieve administratieve geldboete”;

4° in het oude derde lid, dat het vierde lid wordt, worden de woorden “45/1” ingevoegd tussen de woorden “45, vierde lid,” en de woorden “en 46”.

Art. 12 In hetzelfde Wetboek wordt een artikel 55/1 ingevoegd dat luidt als volgt:

“Art. 55/1. De Regering specificeert de modaliteiten van de verzending langs elektronische weg bedoeld in de artikelen 21, 24, 25 en 45 van dit Wetboek.”

Bruxelles,

Brussel,

Pour le Gouvernement de la Région de Bruxelles-Capitale,

Voor de Brusselse Hoofdstedelijke Regering,

Le Ministre-Président du Gouvernement de la Région de Bruxelles-Capitale

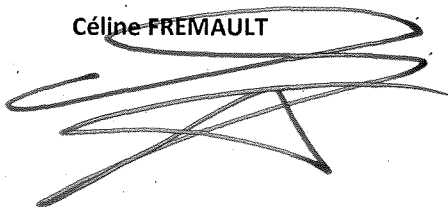
De Minister-president van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering

Rudi VERVOORT

La Ministre du Logement, de la Qualité de Vie, de l'Environnement et de l'Energie

De Minister van Huisvesting, Levenskwaliteit, Leefmilieu en Energie

Céline FREMAULT

Avant-projet d'Ordonnance modifiant le Code du 25 mars 1999 de l'inspection, la prévention, la constatation et la répression des infractions en matière d'environnement et de la responsabilité environnementale

EXPOSE DES MOTIFS

L'ordonnance du 25 mars 1999 relative à la recherche, la constatation, la poursuite et la répression des infractions en matière d'environnement (*M.B.*, 24 juin 1999) a uniformisé les dispositions de surveillance et de contrainte nécessaires à l'application des législations environnementales en Région de Bruxelles-Capitale. Elle a également introduit, alternativement à la répression pénale, un régime d'amendes administratives.

Par une ordonnance du 8 mai 2014 modifiant l'ordonnance du 25 mars 1999 relative à la recherche, la constatation, la poursuite et la répression des infractions en matière d'environnement, d'autres législations en matière d'environnement et instituant un Code de l'inspection, la prévention, la constatation et la répression des infractions en matière d'environnement et de la responsabilité environnementale (*M.B.*, 18 juin 2014), l'ordonnance du 25 mars 1999 a été réformée en profondeur.

Cette réforme poursuivait plusieurs objectifs :

- l'intégration dans le système des nouveaux règlements de l'Union européenne ;
- la coordination de l'inspection ;
- l'actualisation des moyens d'investigation ;
- la coordination des mesures préventives et l'intégration des mesures de réparation (« absorption » de l'Ordonnance du 13 novembre 2008 relative à la responsabilité environnementale) ;
- le renforcement des droits de la défense et des autres garanties de la Convention européenne de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales (CEDH) ;
- l'uniformisation de certaines incriminations ;
- l'uniformisation des sanctions pénales et la préférence donnée à la peine de travail ;
- la simplification et le renforcement de l'efficacité des amendes administratives alternatives ;
- la simplification formelle.

A l'occasion de cette réforme, les dispositions de l'ordonnance du 25 mars 1999 ont été renumérotées et l'ordonnance a été réorganisée sous la forme d'un

Voorontwerp van Ordonnantie tot wijziging van het Wetboek van 25 maart 1999 van inspectie, preventie, vaststelling en bestrafing van milieumisdrijven, en milieuaansprakelijkheid

MEMORIE VAN TOELICHTING

De ordonnantie van 25 maart 1999 betreffende de opsporing, de vaststelling, de vervolging, en de bestrafing van misdrijven inzake leefmilieu (*B.S.*, 24 juni 1999) uniformeert de bepalingen inzake toezicht en dwangmiddelen die nodig zijn voor de toepassing van de milieuwetgeving in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. Daarnaast heeft ze een stelsel van administratieve geldboetes ingevoerd, als alternatief op de strafrechtelijke vervolging.

Met de ordonnantie van 8 mei 2014 tot wijziging van de ordonnantie van 25 maart 1999 betreffende de opsporing, de vaststelling, de vervolging, en de bestrafing van misdrijven inzake leefmilieu alsook andere wetgevingen inzake milieu, en tot instelling van een wetboek van inspectie, preventie, vaststelling en bestrafing van milieumisdrijven, en milieuaansprakelijkheid (*B.S.*, 18 juni 2014), werd de ordonnantie van 25 maart 1999 grondig herzien

Deze hervorming had verschillende doelstellingen:

- opname in het systeem van de nieuwe verordeningen van de Europese Unie;
- coördinatie van de inspectie;
- update van de onderzoeksmiddelen;
- coördinatie van de preventieve maatregelen en integratie van de herstelmaatregelen (« absorptie » van de ordonnantie van 13 november 2008 betreffende de milieuaansprakelijkheid);
- versterking van de rechten van verdediging en van andere waarborgen van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM);
- eenmaking van bepaalde strafbaarstellingen;
- eenmaking van de strafrechtelijke sancties met een voorkeur voor werkstraffen;
- vereenvoudiging en versterking van de doeltreffendheid van de alternatieve administratieve geldboetes;
- formele vereenvoudiging.

Ter gelegenheid van deze hervorming werden de bepalingen van de ordonnantie van 25 maart 1999 hernummerd en werd de ordonnantie gereorganiseerd in

code, afin de garantir la simplicité, l'efficacité et la lisibilité du système garantissant l'effectivité du droit de l'environnement.

L'ordonnance a été renommée « Code de l'inspection, la prévention, la constatation et la répression des infractions en matière d'environnement et de la responsabilité environnementale » (ci-après « Code de l'inspection »).

Par un arrêt n° 25/2016 du 18 février 2016, la Cour Constitutionnelle a annulé l'article 45 du Code de l'inspection mais uniquement en ce qu'il ne permet pas d'assortir d'un sursis la décision d'infliger une amende administrative alternative. Aux termes de cet arrêt, il incombe au législateur ordonnancier de déterminer à quelles conditions ou sur la base de quels critères un sursis peut être accordé et de fixer les conditions et la procédure de son retrait (considérant B.30.2.).

Outre cette modification commandée par l'arrêt de la Cour Constitutionnelle, plusieurs autres modifications du Code de l'inspection se révèlent nécessaires, pour garantir l'effectivité du droit de l'environnement.

Les modifications poursuivent les objectifs suivants :

1. l'intégration dans le système du Code de l'inspection des règlements de l'Union européenne relatifs aux sous-produits animaux ;
2. l'incrimination du non-respect d'un ordre de cessation/fermeture ;
3. l'insertion d'une disposition relative au sursis à l'exécution des décisions d'amende administrative alternative, afin de conformer le Code de l'inspection à l'arrêt de la Cour Constitutionnelle n°25/2016 du 18 février 2016 ;
4. la précision des modalités d'imposition, de recours et de recouvrement de l'astreinte ;
5. l'insertion de la possibilité de notifier les actes de l'administration par voie électronique.

1. Intégration dans le système du Code de l'inspection des règlements de l'Union européenne relatifs aux sous-produits animaux

Le droit bruxellois de l'environnement est partiellement régi par des règlements de l'Union européenne. Ces règlements ne nécessitent pas de transposition par une législation de droit interne ; ils sont en effet directement applicables. Ils entraînent par eux-mêmes

de la forme d'un Wetboek, teneinde de eenvoud, de doeltreffendheid en de leesbaarheid te verzekeren van het systeem dat de doeltreffendheid van het milieurecht waarborgt.

De ordonnantie werd hernoemd tot "Wetboek van inspectie, preventie, vaststelling en bestraffing van milieumisdrijven, en milieuaansprakelijkheid" (hierna het "Wetboek van inspectie").

Door arrest nr. 25/2016 van 18 februari 2016 vernietigt het Grondwettelijk Hof artikel 45 van het Wetboek van inspectie maar alleen in zoverre het niet de mogelijkheid biedt de beslissing om een alternatieve administratieve geldboete op te leggen, met uitstel gepaard te doen gaan. Als gevolg van dit arrest heeft de ordonnantiegever de plicht om te bepalen onder welke voorwaarden of op basis van welke criteria uitstel kan worden toegekend en de voorwaarden en de procedure voor de intrekking ervan vast te leggen (overwegende B.30.2.).

Naast deze wijziging opgelegd door het arrest van het Grondwettelijk Hof blijken verschillende andere wijzigingen van het Wetboek van inspectie noodzakelijk, om de doeltreffendheid van het milieurecht te garanderen.

De wijzigingen streven de volgende doelstellingen na:

1. de integratie in het systeem van het Wetboek van inspectie van de verordeningen van de Europese Unie betreffende de dierlijke bijproducten;
2. de strafbaarstelling van de niet-naleving van een bevel tot stopzetting/sluiting;
3. de toevoeging van een bepaling betreffende het uitstel van de tenuitvoerlegging van de beslissingen waarbij een alternatieve administratieve geldboete wordt opgelegd, teneinde het Wetboek van inspectie in overeenstemming te brengen met arrest nr. 25/2016 van het Grondwettelijk Hof van 18 februari 2016;
4. de beschrijving van de modaliteiten voor de oplegging, het beroep en de invordering van de dwangsom;
5. de invoeging van de mogelijkheid administratieve handelingen te betekenen langs elektronische weg.

1. Integratie in het systeem van het Wetboek van inspectie van de verordeningen van de Europese Unie betreffende dierlijke bijproducten

Het Brussels milieurecht wordt gedeeltelijk geregeld door de verordeningen van de Europese Unie. Deze verordeningen vereisen geen omzetting in nationaal recht; ze zijn rechtstreeks toepasselijk. Ze houden op zichzelf rechten en verplichtingen in voor individuele personen

des droits et des obligations dans le chef des particuliers pour les dispositions qu'ils contiennent qui sont suffisamment claires, précises et inconditionnelles et qui ne s'adressent pas aux Etats membres.

L'application effective des règlements de l'Union européenne suppose toutefois que leur respect puisse faire l'objet de contrôles et de sanctions en droit interne.

Le Code de l'inspection se veut être le droit commun de l'inspection, la prévention, la constatation et la répression des infractions environnementales en Région de Bruxelles-Capitale. Il intègre déjà dans son champ d'application plusieurs règlements de l'Union européenne en matière d'environnement, pour la mise en œuvre desquels la Région de Bruxelles-Capitale est compétente (art. 2, §1er, 3°). Depuis la modification du 8 mai 2014, le Code de l'inspection habilite aussi le Gouvernement à compléter cette liste pour le futur (art. 2, §2).

Actuellement, seul l'article 41 du Règlement (CE) n°1069/2009 du Parlement européen et du Conseil du 21 octobre 2009 établissant des règles sanitaires applicables aux sous-produits animaux et produits dérivés non destinés à la consommation humaine et abrogeant le règlement (CE) n°1774/2002 - qui régit l'importation et le transit des sous-produits animaux et produits dérivés dans la Communauté européenne - est visé à l'article 2, §1er, 3°, du Code de l'inspection.

Or, les compétences régionales, en ce qui concerne les sous-produits animaux et les produits dérivés, sont bien plus étendues aux termes de l'Accord de coopération du 16 janvier 2014 conclu entre l'Etat fédéral et les Régions concernant les sous-produits animaux non destinés à la consommation humaine (voy. e.a. les art. 4, 9, 10, 13, et 16 à 18 de l'Accord). La Région de Bruxelles-Capitale est notamment compétente pour contrôler et vérifier le respect des dispositions du Règlement n°1069/2009 précité - et du Règlement n°142/2011 qui en porte application - tout au long de la chaîne des opérations pour divers types de sous-produits animaux et produits dérivés (définis, dans l'accord de coopération, en fonction de leur destination).

Le présent projet d'ordonnance modifie donc l'article 2, §1er, 3°, du Code de l'inspection afin de soumettre audit Code l'inspection, la prévention, la constatation et la répression de la violation de toutes les dispositions du Règlement (CE) n°1069/2009 du Parlement européen et du Conseil du 21 octobre 2009 établissant des règles sanitaires applicables aux sous-produits animaux et produits dérivés non destinés à la consommation humaine et abrogeant le règlement (CE) n°1774/2002, et du Règlement (UE) n°142/2011 de la

pour de les bepalingen die ze bevatten die voldoende duidelijk, nauwkeurig en onvoorwaardelijk zijn en die niet gericht zijn tot de Lidstaten.

De effectieve toepassing van de verordeningen van de Europese Unie veronderstelt evenwel dat de naleving ervan het voorwerp kan zijn van controles en sancties in het nationaal recht.

Het Wetboek van inspectie is bedoeld als gemeen recht voor de inspectie, de preventie, de vaststelling en de bestrafing van milieumisdrijven in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. Het toepassingsgebied ervan omvat reeds meerdere verordeningen van de Europese Unie in het domein van het leefmilieu, voor de uitvoering waarvan het Brussels Hoofdstedelijk Gewest bevoegd is (art. 2, §1, 3°). Sinds de wijziging van 8 mei 2014 machtigt het Wetboek van inspectie de Regering ook om deze lijst aan te vullen in de toekomst (art. 2, §2).

Op dit moment wordt alleen artikel 41 van de Verordening (EG) nr. 1069/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 21 oktober 2009 tot vaststelling van gezondheidsvoorschriften inzake niet voor menselijke consumptie bestemde dierlijke bijproducten en afgeleide producten en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 1774/2002 - dat de import en de doorvoer van dierlijke bijproducten en afgeleide producten in de Europese Gemeenschap regelt - beoogd in artikel 2, §1, 3°, van het Wetboek van inspectie.

De gewestelijke bevoegdheden met betrekking tot dierlijke bijproducten en afgeleide producten zijn echter veel uitgebreider volgens het Samenwerkingsakkoord van 16 januari 2014 tussen de Federale Staat en de Gewesten inzake niet voor menselijke consumptie bestemde dierlijke bijproducten en afgeleide producten (zie o.a. art. 4, 9, 10, 13, en 16 tot 18 van het Akkoord). Het Brussels Hoofdstedelijk Gewest is in het bijzonder bevoegd voor de controle en het toezicht op de naleving van de bepalingen van voornoemde Verordening nr. 1069/2009 - en van Verordening nr. 142/2011 tot uitvoering ervan - in de hele keten voor verschillende types van dierlijke bijproducten en afgeleide producten (gedefinieerd, in het samenwerkingsakkoord, naargelang hun bestemming).

Onderhavig ontwerp van ordonnantie wijzigt dus artikel 2, §1, 3°, van het Wetboek van inspectie om de inspectie, de preventie, de vaststelling en de bestrafing van de schending van alle bepalingen van Verordening (EG) nr. 1069/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 21 oktober 2009 tot vaststelling van gezondheidsvoorschriften inzake niet voor menselijke consumptie bestemde dierlijke bijproducten en afgeleide producten en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 1774/2002, en van Verordening (EU) nr. 142/2011 van de

Commission du 25 février 2011 portant application du règlement (CE) n° 1069/2009 du Parlement européen et du Conseil établissant des règles sanitaires applicables aux sous-produits animaux et produits dérivés non destinés à la consommation humaine et portant application de la directive 97/78/CE du Conseil en ce qui concerne certains échantillons et articles exemptés des contrôles vétérinaires effectués aux frontières en vertu de cette directive, pour l'application desquelles la Région de Bruxelles-Capitale est compétente.

L'intégration, dans le système du Code de l'inspection, de ces règlements de l'Union européenne de 2009 et de 2011 relatifs aux sous-produits animaux doit nécessairement se faire via une modification ordonnancière. En effet, le mécanisme visé à l'article 2, §2, du Code de l'inspection - qui habilite le Gouvernement à compléter par arrêté la liste des règlements de l'Union européenne dont le contrôle est soumis au Code de l'inspection - ne vaut que pour les règlements adoptés ou entrés en vigueur postérieurement au 1er janvier 2015 (date d'entrée en vigueur de l'ordonnance du 8 mai 2014), ce qui n'est pas le cas en l'espèce.

2. Incrimination du non-respect d'un ordre de cessation/fermeture

A l'heure actuelle, le fait de ne pas respecter un ordre de cessation de l'activité ou un ordre de fermeture d'une ou de plusieurs installations imposé par un agent chargé de la surveillance en vertu de l'article 21, §4, du Code de l'inspection ne constitue pas une infraction. Or, l'entrave aux contrôles et aux autres mesures de prévention qui peuvent être imposées par les agents chargés de la surveillance est, quant à elle, incriminée à l'article 31, §1er, 2°, du Code de l'inspection.

L'absence d'incrimination du non-respect d'un ordre de cessation/fermeture n'est pas justifiée. Un ordre de cessation/fermeture peut être imposé en cas de fait constitutif d'infraction et lorsque la menace est telle que tout retard dans l'adoption de mesures adéquates risque de provoquer un dommage irréparable ou en cas de constats répétés d'infractions (art. 21, §4, du Code de l'inspection). Le non-respect d'un tel ordre est susceptible de causer des dangers, nuisances ou inconvénients à l'environnement, à la santé ou à la sécurité de la population. Il est donc souhaitable d'incriminer un tel comportement. Par ailleurs, l'incrimination de son non-respect est susceptible de renforcer l'effectivité de la mesure de cessation/fermeture.

Commissie van 25 februari 2011 tot uitvoering van Verordening (EG) nr. 1069/2009 van het Europees Parlement en de Raad tot vaststelling van gezondheidsvoorschriften inzake niet voor menselijke consumptie bestemde dierlijke bijproducten en afgeleide producten en tot uitvoering van Richtlijn 97/78/EG van de Raad wat betreft bepaalde monsters en producten die vrijgesteld zijn van veterinaire controles aan de grens krachtens die richtlijn, voor de toepassing waarvan het Brussels Hoofdstedelijk Gewest bevoegd is, te onderwerpen aan het Wetboek.

De integratie, in het systeem van het Wetboek van inspectie, van deze verordeningen van de Europese Unie van 2009 en 2011 betreffende de dierlijke bijproducten dient noodzakelijkerwijs te gebeuren via een ordonnantiwijziging. Het mechanisme dat wordt bedoeld in artikel 2, §2 van het Wetboek van inspectie - dat de Regering machtigt tot het aanvullen bij besluit van de lijst van verordeningen van de Europese Unie waarvan de controle onderworpen is aan het Wetboek van inspectie - geldt slechts voor de verordeningen die zijn goedgekeurd of die in werking zijn getreden na 1 januari 2015 (datum van de inwerkingtreding van de ordonnantie van 8 mei 2014), wat hier niet het geval is.

2. Strafbaarstelling van de niet-naleving van een bevel tot stopzetting/sluiting

Op dit moment vormt de niet-naleving van een bevel tot stopzetting van de activiteit of een bevel tot sluiting van een of meer inrichtingen, dat werd opgelegd door een met het toezicht belast personeelslid krachtens artikel 21, §4, van het Wetboek van inspectie, geen overtreding. De belemmering van de controles en van andere preventiemaatregelen die kunnen worden opgelegd door met het toezicht belaste personeelsleden is strafbaar gesteld door artikel 31, §1, 2° van het Wetboek van inspectie.

De niet-strafbaarstelling van de niet-naleving van een bevel tot stopzetting/sluiting is niet gerechtvaardigd. Een bevel tot stopzetting/sluiting kan worden opgelegd in het geval van een feit dat het constitutief bestanddeel van een misdrijf vormt en wanneer de dreiging zodanig is dat elke vertraging in het nemen van maatregelen tot onherstelbare schade riskeert te leiden of in het geval van herhaaldelijk vastgestelde overtredingen (art. 21, §4, van het Wetboek van inspectie). Niet-naleving van een dergelijk bevel kan gevaar, hinder of schade aan het leefmilieu, de gezondheid of de veiligheid van de bevolking veroorzaken. Het is dus aangewezen dergelijk gedrag strafbaar te stellen. De strafbaarstelling van de niet-naleving ervan kan overigens de doeltreffendheid van de maatregel van stopzetting/sluiting versterken.

3. Insertion d'une disposition relative au sursis

Par son arrêt n°25/2016 du 18 février 2016, la Cour Constitutionnelle a annulé l'article 45 du Code de l'inspection, en ce qu'il ne permet pas d'assortir d'un sursis la décision d'infliger une amende administrative alternative.

Le présent projet d'ordonnance a pour objet de remédier à la lacune législative constatée par la Cour Constitutionnelle. Il insère une nouvelle disposition dans le Code, l'article 45/1, qui détermine à quelles conditions il peut être sursis à l'exécution d'une décision d'amende administrative alternative et qui fixe les conditions et la procédure de la révocation éventuelle du sursis.

Les options retenues sont détaillées et justifiées dans le commentaire des articles.

4. Précision des modalités d'imposition, de recours et de recouvrement de l'astreinte

Le Code de l'inspection prévoit la possibilité que l'amende administrative alternative « puisse désormais être accompagnée d'un ordre de cessation assorti d'une astreinte »¹ (article 46 du Code de l'inspection). La disposition est formulée de manière succincte car le système de l'astreinte se veut souple : « l'autorité détermine les modalités de l'astreinte selon les circonstances, de manière à tenir compte notamment du temps nécessaire pour se régulariser »².

Il est cependant apparu que cette notion nécessitait d'être quelque peu précisée. En effet, le mécanisme d'astreinte prévu dans d'autres textes (notamment le Code Judiciaire, le Décret flamand du 5 avril 1995 contenant des dispositions générales concernant la politique de l'environnement et la Loi du 15 avril 1994 relative à la protection de la population et de l'environnement contre les dangers résultant des rayonnements ionisants et relative à l'Agence fédérale de Contrôle nucléaire) permet une application pratique plus aisée sans perdre la souplesse voulue par le législateur ordonnancier.

Le présent projet d'ordonnance a pour objet de préciser la disposition en ce qui concerne les modalités d'imposition, de recours et de recouvrement de

3. Opname van een bepaling betreffende het uitstel

Door arrest nr. 25/2016 van 18 februari 2016 vernietigt het Grondwettelijk Hof artikel 45 van het Wetboek van inspectie, in zoverre het niet de mogelijkheid biedt de beslissing om een alternatieve administratieve geldboete op te leggen, met uitstel gepaard te doen gaan.

Onderhavig ontwerp van ordonnantie heeft tot doel de door het Grondwettelijk Hof vastgestelde leemte in de wetgeving op te vullen. Het voegt een nieuwe bepaling toe aan het Wetboek, artikel 45/1, dat bepaalt onder welke voorwaarden uitstel kan worden verleend van de tenuitvoerlegging van een alternatieve administratieve geldboete en dat de voorwaarden en de procedure vastlegt voor de eventuele intrekking van het uitstel.

De gekozen opties worden in detail beschreven en verantwoord in de toelichting bij de artikelen.

4. Beschrijving van de modaliteiten voor de oplegging, het beroep en de invordering van de dwangsom

Het Wetboek van inspectie voorziet de mogelijkheid dat de alternatieve administratieve geldboete « voortaan gepaard kan gaan met een bevel tot stopzetting op straffe van een dwangsom »³ (artikel 46 van het Wetboek van inspectie). De bepaling is beknopt verwoord aangezien het dwangsomstelsel soepel wil zijn: « de overheid bepaalt de modaliteiten van de dwangsom naargelang de omstandigheden, derwijze dat er rekening kan worden gehouden met de termijn die noodzakelijk is om zich in regel te stellen. »⁴

Deze notie vereiste evenwel enige toelichting. Het dwangsommechanisme dat voorzien is in andere teksten (in het bijzonder het Gerechtelijk Wetboek, het Vlaams decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid en de Wet van 15 april 1994 betreffende de bescherming van de bevolking en van het leefmilieu tegen de uit ioniserende stralingen voortvloeiende gevaren en betreffende het Federaal Agentschap voor Nucleaire Controle) vergemakkelijkt de toepassing in de praktijk, zonder afbreuk te doen aan de door de ordonnantiegever gewenste soepelheid.

Onderhavig ontwerp van ordonnantie strekt tot precisering van de bepaling met betrekking tot de modaliteiten voor de oplegging, het beroep en de

¹ Projet d'ordonnance modifiant l'ordonnance du 25 mars 1999 relative à la recherche, la constatation, la poursuite et la répression des infractions en matière d'environnement, d'autres législations en matière d'environnement et instituant un Code de l'inspection, la prévention, la constatation et la répression des infractions en matière d'environnement et de la responsabilité environnementale, Parl. Rég. Brux.-Cap., 2013-2014, 4 mars 2014, n°A-254/1, p. 43.

² *Idem*, p. 43.

³ Ontwerp van ordonnantie tot wijziging van de ordonnantie van 25 maart 1999 betreffende de opsporing, de vaststelling, de vervolging, en de bestrafing van misdrijven inzake leefmilieu alsook andere wetgevingen inzake milieu, en tot instelling van een Wetboek van inspectie, preventie, vaststelling en bestrafing van milieumisdrijven, en milieuaansprakelijkheid, Parl. Bruss. Hoofdst. Gewest, 2013-2014, 4 maart 2014, n°A-254/1, p. 43.

⁴ *Idem*, p. 43.

l'astreinte.

Les options retenues sont détaillées et justifiées dans le commentaire des articles.

5. Insertion de la possibilité de notifier les actes de l'administration par voie électronique

Le Code de l'inspection a été élaboré dans une perspective générale de simplification administrative⁵. Les administrations sont en effet progressivement amenées à développer des initiatives en matière de simplification administrative afin de diminuer l'impact environnemental de leurs activités et de faciliter la communication avec les administrés.

Corrélé à la mise en place de systèmes de révision, de simplification et de dématérialisation des procédures, l'envoi des courriers par voie électronique permet de gagner en efficacité et de réduire l'impact environnemental des administrations dans le cadre de leurs échanges avec les administrés et les autres administrations.

Le présent projet d'ordonnance a pour but de prévoir explicitement la possibilité pour les administrations de notifier leurs actes par voie électronique.

Avant sa mise en œuvre, les modalités de l'envoi par voie électronique seront précisées dans un arrêté du Gouvernement.

invordering van de dwangsom.

De gekozen opties worden in detail beschreven en verantwoord in de toelichting bij de artikelen.

5. Invoeging van de mogelijkheid administratieve handelingen te betekenen langs elektronische weg

Het Wetboek van inspectie werd opgesteld vanuit een algemeen perspectief van administratieve vereenvoudiging⁶.

Overheidsdiensten zetten geleidelijk initiatieven op inzake administratieve vereenvoudiging, om de milieu-impact van hun activiteiten te verminderen en om de communicatie met de burger vlotter te laten verlopen.

Verwant aan de invoering van systemen voor de herziening, de vereenvoudiging en de dematerialisatie van procedures, is een elektronische briefwisseling efficiënter en vermindert het de milieu-impact van de overheidsdiensten in het kader van hun uitwisselingen met de burger en andere overheidsdiensten.

Dit ontwerp van ordonnantie heeft tot doel om uitdrukkelijk te voorzien in de mogelijkheid voor overheidsdiensten om hun handelingen langs elektronische weg te betekenen.

Vóór de uitvoering ervan zullen de modaliteiten voor de verzending langs elektronische weg worden bepaald in een besluit van de Regering.

⁵ *Idem*, p. 5.

⁶ *Idem*, p. 5.

Avant-projet d'ordonnance modifiant le Code du 25 mars 1999 de l'inspection, la prévention, la constatation et la répression des infractions en matière d'environnement et de la responsabilité environnementale

COMMENTAIRE DES ARTICLES

Article 1er Cet article précise le fondement juridique de l'ordonnance.

Art. 2 Comme détaillé et justifié dans l'Exposé des motifs, cet article modifie l'article 2, §1er, 3°, du Code de l'inspection afin de soumettre audit Code de l'inspection, la prévention, la constatation et la répression de la violation de toutes les dispositions du Règlement (CE) n°1069/2009 du Parlement européen et du Conseil du 21 octobre 2009 établissant des règles sanitaires applicables aux sous-produits animaux et produits dérivés non destinés à la consommation humaine et abrogeant le règlement (CE) n°1774/2002 et, du Règlement (UE) n°142/2011 de la Commission du 25 février 2011 portant application du règlement (CE) n°1069/2009 du Parlement européen et du Conseil établissant des règles sanitaires applicables aux sous-produits animaux et produits dérivés non destinés à la consommation humaine et portant application de la directive 97/78/CE du Conseil en ce qui concerne certains échantillons et articles exemptés des contrôles vétérinaires effectués aux frontières en vertu de cette directive, pour l'application desquelles la Région de Bruxelles-Capitale est compétente.

Art. 3 Cet article précise que les actes posés sur la base de l'article 21 du Code de l'inspection peuvent être notifiés par voie électronique.

Art. 4 Tout comme l'article précédent, le présent article précise que les actes posés sur la base de l'article 24 du Code de l'inspection peuvent être notifiés par voie électronique.

Art. 5 Tout comme l'article précédent, le présent article précise que les actes posés sur la base de l'article 25 du Code de l'inspection peuvent être notifiés par voie électronique.

Art. 6 Comme détaillé et justifié dans l'Exposé des motifs, cet article modifie l'article 31, §1er, 2°, e), du Code de l'inspection afin d'incriminer le non-respect d'un ordre de cessation de l'activité ou d'un ordre de fermeture d'une ou de plusieurs installations imposé par un agent chargé de la surveillance en vertu de l'article 21, §4, du Code de l'inspection.

Voorontwerp van ordonnantie tot wijziging van het Wetboek van 25 maart 1999 van inspectie, preventie, vaststelling en bestrafing van milieumisdrijven, en milieuaansprakelijkheid

TOELICHTING BIJ DE ARTIKELN

Artikel 1 Dit artikel beschrijft de rechtsgrondslag van de ordonnantie.

Art. 2 Zoals in detail beschreven en verantwoord in de memorie van toelichting strekt dit artikel tot wijziging van artikel 2, §1, 3°, van het Wetboek van inspectie om de inspectie, de preventie, de vaststelling en de bestrafing van de schending van alle bepalingen van Verordening (EG) nr. 1069/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 21 oktober 2009 tot vaststelling van gezondheidsvoorschriften inzake niet voor menselijke consumptie bestemde dierlijke bijproducten en afgeleide producten en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 1774/2002, en van Verordening (EU) nr. 142/2011 van de Commissie van 25 februari 2011 tot uitvoering van Verordening (EG) nr. 1069/2009 van het Europees Parlement en de Raad tot vaststelling van gezondheidsvoorschriften inzake niet voor menselijke consumptie bestemde dierlijke bijproducten en afgeleide producten en tot uitvoering van Richtlijn 97/78/EG van de Raad wat betreft bepaalde monsters en producten die vrijgesteld zijn van veterinaire controles aan de grens krachtens die richtlijn, voor de toepassing waarvan het Brussels Hoofdstedelijk Gewest bevoegd is, te onderwerpen aan het Wetboek van inspectie.

Art. 3 Dit artikel bepaalt dat de handelingen die worden gesteld op basis van artikel 21 van het Wetboek van inspectie kunnen worden betekend langs elektronische weg.

Art. 4 Net als het voorgaande artikel vermeldt onderhavig artikel dat de handelingen die worden gesteld op basis van artikel 24 van het Wetboek van inspectie kunnen worden betekend langs elektronische weg.

Art. 5 Net als het voorgaande artikel vermeldt onderhavig artikel dat de handelingen die worden gesteld op basis van artikel 25 van het Wetboek van inspectie kunnen worden betekend langs elektronische weg.

Art. 6 Zoals in detail beschreven en verantwoord in de Memorie van toelichting strekt dit artikel tot wijziging van artikel 31, §1, 2°, e), van het Wetboek van inspectie teneinde de niet-naleving van een bevel tot stopzetting van een activiteit of van een bevel tot sluiting van een of meer inrichtingen, dat werd opgelegd door een met het toezicht belast personeelslid krachtens artikel 21, §4, van het Wetboek van inspectie, strafbaar te stellen.

Art. 7 Cet article précise que les actes posés sur la base de l'article 45 du Code de l'inspection peuvent être notifiés par voie électronique.

Art. 8 Cet article insère une nouvelle disposition dans le Code de l'inspection, l'article 45/1, qui détermine à quelles conditions il peut être sursis à l'exécution d'une décision d'amende administrative alternative et qui fixe les conditions et la procédure de sa révocation éventuelle.

L'alinéa 1er de la nouvelle disposition précise les conditions et les modalités d'octroi du sursis à l'exécution d'une décision d'amende administrative alternative.

Concernant les conditions d'octroi du sursis, il est prévu que le sursis ne puisse être octroyé que lorsque dans les cinq ans qui précèdent le constat de l'infraction, le contrevenant ne s'est vu infliger aucune amende administrative alternative du chef d'une infraction visée à l'article 31 du Code de l'inspection.

Concernant les modalités d'octroi du sursis, la disposition prévoit que le sursis peut être octroyé à la demande de la personne passible de l'amende administrative alternative. L'octroi du sursis est en outre laissé à l'appréciation du fonctionnaire dirigeant de Bruxelles Environnement, de l'ARP ou de l'administration compétente du Ministère. Même lorsque la condition relative à l'absence d'antécédents est satisfaite et que le contrevenant le sollicite, le fonctionnaire compétent peut en effet refuser le bénéfice du sursis - qui reste une mesure de faveur - s'il ne l'estime pas opportun. Le fonctionnaire accorde ou refuse le sursis par la même décision que celle par laquelle il inflige l'amende administrative alternative. Cette décision doit, comme tout acte administratif unilatéral de portée individuelle, être motivée conformément à la loi du 29 juillet 1991 relative à la motivation formelle des actes administratifs. Enfin, le sursis peut être total ou partiel.

Les alinéas suivants de la nouvelle disposition sont consacrés à la durée du sursis et à sa révocation éventuelle.

La durée du délai d'épreuve est fixée à trois ans, en lien avec le délai pris en compte à l'article 52 du Code de l'inspection (*« si une nouvelle infraction est constatée dans les trois ans à compter de la date du procès-verbal, le montant maximal prévu à l'article 45 alinéa 3 peut être doublé »*). Ce délai d'épreuve n'excède pas le délai d'épreuve maximum (trois ans) prévu pour le sursis à l'exécution des amendes pénales.

Art. 7 Dit artikel bepaalt dat de handelingen die worden gesteld op basis van artikel 45 van het Wetboek van inspectie kunnen worden betekend langs elektronische weg.

Art. 8 Dit artikel voegt een nieuwe bepaling toe aan het Wetboek van inspectie, artikel 45/1, dat bepaalt onder welke voorwaarden uitstel kan worden verleend van de tenuitvoerlegging van een beslissing om een alternatieve administratieve geldboete op te leggen en dat de voorwaarden en de procedure voor de eventuele intrekking ervan oplegt.

Lid 1 van de nieuwe bepaling beschrijft de voorwaarden en de modaliteiten voor de toekenning van uitstel van de tenuitvoerlegging van een beslissing om een alternatieve administratieve geldboete op te leggen.

Met betrekking tot de voorwaarden voor de toekenning van het uitstel is voorzien dat het uitstel slechts kan worden toegekend indien geen alternatieve administratieve geldboete werd opgelegd aan de overtreder in de periode van vijf jaar voorafgaand aan de vaststelling van de overtreding, wegens een misdrijf bedoeld in artikel 31 van het Wetboek van inspectie.

Met betrekking tot de modaliteiten voor de toekenning van het uitstel voorziet de bepaling dat het uitstel kan worden toegekend op vraag van de persoon die met een alternatieve administratieve geldboete strafbaar is. De leidend ambtenaar van Leefmilieu Brussel, het GAN of het bevoegde bestuur van het Ministerie oordeelt echter of het uitstel wordt toegekend. Zelfs indien is voldaan aan de voorwaarde van afwezigheid van antecedenten en indien de overtreder dit vraagt, kan de bevoegde ambtenaar immers het voordeel van het uitstel - dat een gunstmaatregel blijft - weigeren indien hij dit uitstel niet aangewezen acht. De ambtenaar kent het uitstel toe of weigert het met dezelfde beslissing als die waarmee hij de alternatieve administratieve geldboete oplegt. Deze beslissing moet, zoals elke eenzijdige bestuurshandeling van individuele strekking, gemotiveerd worden overeenkomstig de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen. Tot slot kan het uitstel geheel of gedeeltelijk zijn.

De volgende leden van de nieuwe bepaling hebben betrekking op de duur van het uitstel en op de eventuele intrekking ervan.

De duur van de proeftijd wordt vastgelegd op drie jaar, in samenhang met de termijn die in aanmerking werd genomen in artikel 52 van het Wetboek van inspectie (*« indien binnen drie jaar na de datum van het proces-verbaal een nieuw misdrijf wordt vastgesteld, kan het maximale bedrag bedoeld in artikel 45 lid 3 worden verdubbeld »*). Deze proeftijd is niet langer dan de maximale proeftijd (drie jaar) die voorzien is voor het uitstel van de tenuitvoerlegging van de strafrechtelijke

Le sursis est révoqué de plein droit en cas de nouvelle infraction visée à l'article 31 du Code de l'inspection commise pendant le délai d'épreuve et entraînant l'infliction d'une amende administrative alternative. Pour que le sursis soit révoqué, il suffit que la nouvelle infraction soit commise pendant le délai d'épreuve de trois ans ; la décision d'amende administrative alternative sanctionnant cette nouvelle infraction peut intervenir après l'expiration de ce délai de trois ans. Par ailleurs, en pratique, pour apprécier si une nouvelle infraction a été commise pendant le délai d'épreuve de trois ans, on aura égard à la date du constat de la nouvelle infraction. Cette méthode est préférable car, dans un certain nombre de cas, le constat de l'infraction requiert l'analyse de données (ex : mesures de pollution, résultats d'échantillonnage, etc.) par un agent chargé de la surveillance.

La révocation du sursis est constatée dans la même décision que celle par laquelle est infligée l'amende administrative alternative du chef de la nouvelle infraction. L'amende administrative alternative qui devient exécutoire suite à la révocation du sursis (AAA1) est cumulée sans limite avec celle infligée du chef de la nouvelle infraction (AAA2).

A cet égard, il convient de préciser que le plafond de l'article 48 du Code de l'inspection – qui régit le concours d'infractions – ne s'applique pas à ce cas. Le plafond de 125.000 EUR visé par cette disposition peut être dépassé du fait du cumul de la première amende devenue exécutoire suite à la révocation du sursis (AAA1) et de la seconde amende (AAA2).

En outre, la révocation du sursis à l'exécution de la première amende administrative alternative (AAA1) ne fait pas obstacle à l'application de l'article 52 du Code de l'inspection pour le calcul de la seconde amende administrative alternative (AAA2). Le cas échéant, la seconde amende (AAA2) peut donc être majorée, dans le respect de l'article 52 du Code de l'inspection.

En cas de révocation du sursis, le contrevenant sera invité à acquitter les deux amendes administratives alternatives cumulées (AAA1 devenue exécutoire + AAA2), conformément aux modalités prévues par les articles 45, alinéa 2 et 51 du Code de l'inspection.

Le recouvrement des amendes administratives alternatives est soumis au délai de prescription de droit commun de dix ans pour les actions personnelles (art. 2262bis §1 alinéa 1 du Code civil). Le délai de prescription d'une amende administrative alternative infligée avec sursis ne prend cours qu'à compter de sa révocation éventuelle (soit le moment où l'amende

geldboetes.

Het uitstel wordt van rechtswege ingetrokken in het geval van een nieuw misdrijf bedoeld in artikel 31 van het Wetboek van inspectie die wordt begaan tijdens de proeftijd en die tot gevolg heeft dat een alternatieve administratieve geldboete wordt opgelegd. Voor de intrekking van het uitstel volstaat het dat het nieuwe misdrijf wordt begaan binnen de proeftijd van drie jaar; de beslissing om een alternatieve administratieve geldboete op te leggen ter bestraffing van dit nieuwe misdrijf kan worden genomen nadat deze termijn van drie jaar is verstreken. In de praktijk, om na te gaan of een nieuw misdrijf werd begaan binnen de proeftijd van drie jaar, moet overigens worden gekeken naar de datum van vaststelling van de nieuwe overtreding. Deze methode geniet de voorkeur aangezien, in tal van gevallen, de vaststelling van overtreding een gegevensanalyse vereist (bv. metingen van de verontreiniging, resultaten van de bemonstering, enz.) door een met het toezicht belast personeelslid.

De intrekking van het uitstel wordt vastgesteld in dezelfde beslissing als die waarmee de alternatieve administratieve geldboete wordt opgelegd wegens het nieuwe misdrijf. De alternatieve administratieve geldboete die uitvoerbaar wordt ten gevolge van de intrekking van het uitstel (AAG1) wordt onbeperkt samengevoegd met de geldboete die wordt opgelegd wegens het nieuwe misdrijf (AAG2).

In dit opzicht moet worden vermeld dat het maximumbedrag uit artikel 48 van het Wetboek van inspectie – dat de samenloop van strafbare feiten bepaalt – niet van toepassing is in dit geval. Het maximumbedrag van 125.000 EUR dat wordt bedoeld in deze bepaling kan worden overschreden door de optelling van de eerste geldboete die uitvoerbaar is geworden door de intrekking van het uitstel (AAG1) en de tweede geldboete (AAG2).

Bovendien vormt de intrekking van het uitstel van de tenuitvoerlegging van de eerste alternatieve administratieve geldboete (AAG1) geen belemmering voor de toepassing van artikel 52 van het Wetboek van inspectie voor de berekening van de tweede alternatieve administratieve geldboete (AAG2). Desgevallend kan de tweede geldboetes (AAG2) dus worden verhoogd, in naleving van artikel 52 van het Wetboek van inspectie.

In het geval het uitstel wordt ingetrokken, zal de overtreder worden verzocht de twee samengetelde alternatieve geldboetes te betalen (AAG1 die uitvoerbaar is geworden + AAG2), overeenkomstig de modaliteiten voorzien in artikelen 45, lid 2 en 51 van het Wetboek van inspectie.

De invordering van de alternatieve administratieve geldboetes is onderworpen aan de gemeenrechtelijke tienjarige verjaringstermijn voor persoonlijke rechtsvorderingen (art. 2262bis §1 lid 1 van het Burgerlijk Wetboek). De verjaringstermijn van een alternatieve administratieve geldboete met uitstel gaat pas in bij de eventuele intrekking ervan (of op het moment waarop de

devient exigible). En pratique, cela coïncidera donc avec le point de départ du délai de prescription pour le recouvrement de l'amende administrative alternative infligée du fait de la nouvelle infraction (AAA2). Le délai de prescription commence à courir après un délai de 30 jours à dater de la notification de la décision de Bruxelles Environnement, de l'ARP ou de l'administration compétente du Ministère (art. 45 al. 2 du Code de l'inspection) ou, en cas d'infliction de l'amende administrative alternative par le Collège d'environnement, le jour où celui-ci notifie sa décision.

Art. 9 Cet article complète l'article 46 du Code de l'inspection afin de préciser les modalités d'imposition et de recouvrement de l'astreinte.

La disposition précise, tout d'abord, par l'insertion d'un alinéa 2, que l'astreinte peut être fixée soit à une somme unique, soit à une somme déterminée par unité de temps ou par infraction. Lorsque l'astreinte est fixée à une somme déterminée par unité de temps ou par infraction, un montant maximum peut être précisé au-delà duquel la condamnation aux astreintes cessera ses effets.

L'article précise, ensuite, que l'astreinte peut être levée, son cours suspendu ou son montant réduit à la demande de la personne visée par l'ordre de cesser l'infraction dans un délai déterminé sous peine d'astreinte, si celle-ci est dans l'impossibilité définitive ou temporaire, totale ou partielle de satisfaire à ses obligations. La levée de l'ordre de cesser l'infraction entraîne automatiquement la levée de l'astreinte.

La disposition précise, encore, que l'astreinte est exigible de plein droit à l'expiration du délai d'exécution de l'ordre de cessation. Si, à l'expiration du délai d'exécution imposé, le contrevenant n'a pas pris les mesures qui s'imposent afin de faire cesser l'infraction, l'astreinte est due. Le contrevenant sera alors invité à acquitter le montant de l'astreinte.

Les modalités d'imposition et de recouvrement de l'astreinte sont, enfin, complétées par l'insertion d'un délai de prescription de 1 an.

Il convenait de prévoir une règle de type législatif relative à la prescription de l'astreinte dans le Code de l'inspection même. Un délai d'un an est prévu dans le présent projet par analogie avec le délai de prescription de l'astreinte administrative prévu par le décret flamand du 5 avril 1995 contenant des dispositions générales concernant la politique de l'environnement et eu égard au fait que le recouvrement de l'astreinte requiert, en cas de difficulté de paiement, l'intervention

geldboete verschuldigd wordt). In de praktijk komt dit dus neer op het startpunt van de verjaringstermijn voor de invordering van de alternatieve administratieve geldboete die wordt opgelegd door de nieuwe overtreding (AAG2). De verjaringstermijn gaat in na een termijn van 30 dagen vanaf de kennisgeving van de beslissing van Leefmilieu Brussel, het GAN of het bevoegde bestuur van het Ministerie (art. 45 lid 2 van het Wetboek van inspectie) of, in het geval de alternatieve administratieve geldboete wordt opgelegd door het Milieucollege, op de dag waarop het Milieucollege zijn beslissing betekent.

Art. 9 Dit artikel vormt een aanvulling bij artikel 46 van het Wetboek van inspectie, teneinde de modaliteiten voor de oplegging en de invordering van de dwangsom te preciseren.

De bepaling vermeldt in de eerste plaats, door de invoering van een tweede lid, dat de dwangsom kan worden vastgesteld hetzij op één bepaald bedrag, hetzij op een bedrag per tijdseenheid of per misdrijf. Indien de dwangsom wordt vastgelegd op een bedrag per tijdseenheid of per misdrijf, kan eveneens een bedrag worden bepaald waarboven geen dwangsom meer verbeurd wordt.

Het artikel vermeldt vervolgens dat de dwangsom kan worden opgeheven, dat de looptijd ervan kan worden geschorst of dat het bedrag ervan kan worden verminderd op vraag van de persoon tot wie het bevel tot stopzetting van de overtreding werd gericht binnen een vastgelegde termijn op straffe van een dwangsom, indien deze persoon in de gehele of gedeeltelijke, definitieve of tijdelijke onmogelijkheid verkeert om aan zijn verplichtingen te voldoen. Het opheffen van het bevel tot stopzetting van de overtreding brengt automatisch de opheffing van de dwangsom mee.

De bepaling vermeldt voorts dat de dwangsom van rechtswege verschuldigd is bij het verstrijken van de uitvoeringstermijn van het bevel tot stopzetting. Indien de overtreder bij het verstrijken van de uitvoeringstermijn geen maatregelen heeft getroffen die nodig zijn om de overtreding te doen ophouden, is de dwangsom verschuldigd. De overtreder wordt dan verzocht het bedrag van de dwangsom te betalen.

Aan de modaliteiten voor het opleggen en innen van de dwangsom werd tot slot een verjaringstermijn van 1 jaar toegevoegd.

Het was aangewezen een regel van wetgevende aard voor de verjaring van de dwangsom op te nemen in het Wetboek van inspectie zelf. Onderhavig ontwerp voorziet een termijn van één jaar naar analogie met de verjaringstermijn van de dwangsom vastgelegd in het Vlaams decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid en gelet op het feit dat de invordering van de dwangsom, in geval van betalingsproblemen, het optreden van twee aparte

de deux administrations distinctes (l'administration sanctionnatrice et Bruxelles Fiscalité).

Les présentes précisions d'imposition et de recouvrement de l'astreinte sont similaires aux dispositions prises dans le Code Judiciaire mais aussi dans des textes prévoyant le mécanisme d'astreinte administrative (cf. : Décret flamand du 5 avril 1995 contenant des dispositions générales concernant la politique de l'environnement et Loi du 15 avril 1994 relative à la protection de la population et de l'environnement contre les dangers résultant des rayonnements ionisants et relative à l'Agence fédérale de Contrôle nucléaire, qui comporte les dispositions de surveillance et de contrainte nécessaires à l'application de ses dispositions, de ses arrêtés d'exécution et des conditions reprises dans les autorisations, permissions et agréments délivrés par l'Agence nucléaire).

Art. 10 Cet article complète l'article 47 du Code de l'inspection en précisant que la personne qui assure la gestion journalière d'une entreprise est redevable, en plus des amendes administratives alternatives, également des astreintes qui seraient imposées pour des infractions commises par un préposé ou un mandataire (lorsqu'elle) n'a pas pris toutes les précautions nécessaires pour éviter les infractions ou pour réduire les dangers, nuisances ou inconvénients ou pour y remédier.

Art. 11 La disposition modifie l'article 49 du Code de l'inspection :

- afin de conférer explicitement au Collège d'environnement le pouvoir de réformer l'astreinte, accessoire à la décision d'infliger une amende administrative alternative.
L'amende administrative alternative et l'ordre de cesser l'infraction sous peine d'astreinte sont imposés par le biais d'une même décision de l'autorité compétente. Cette décision peut être contestée devant le Collège d'environnement par la voie du recours visé à l'article 49 du Code de l'inspection. Le recours est donc nécessairement dirigé contre la décision dans son ensemble. Le délai de recours pour contester l'astreinte administrative est donc, par conséquent, le même que celui lié à la décision d'amende administrative alternative (2 mois à compter de la notification de la décision de l'autorité compétente) ;
- afin de conférer au Collège d'environnement le pouvoir de réformer la décision de refus de lever, de suspendre le cours durant un délai déterminé ou de réduire le montant de l'astreinte prise en application de l'article 46, alinéa 3 ;
- afin de conférer au Collège d'environnement les mêmes pouvoirs en matière de sursis que ceux prévus dans le futur article 45/1. En cas de confirmation d'une amende administrative alternative avec octroi d'un sursis par le Collège

overheidsdiensten vereist (de overheidsdienst die de boete oplegt en Brussel Fiscaliteit).

Deze bijzonderheden voor de oplegging en invordering van de dwangsom zijn gelijkaardig aan de bepalingen uit het Gerechtelijk Wetboek, maar ook aan teksten die het mechanisme van de administratieve dwangsom voorzien (cf.: het Vlaams Decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid en de Wet van 15 april 1994 betreffende de bescherming van de bevolking en van het leefmilieu tegen de uit ioniserende stralingen voortspruitende gevaren en betreffende het Federaal Agentschap voor Nucleaire Controle, die bevat bepalingen inzake toezicht en dwangbevel die nodig zijn voor de toepassing van deze bepalingen, van de uitvoeringsbesluiten ervan en van de voorwaarden opgenomen in de vergunningen, toelatingen en erkenningen afgegeven door het Nucleair Agentschap).

Art. 10 Dit artikel vormt een aanvulling bij artikel 47 van het Wetboek van inspectie en stelt dat de persoon die instaat voor het dagelijks beheer van een onderneming bovenop de alternatieve administratieve geldboeten ook de dwangsommen verschuldigd is die opgelegd worden voor misdrijven begaan door een aangestelde persoon of een gevolmachtigde (indien deze persoon) niet alle voorzorgen genomen heeft om misdrijven te voorkomen of om elke vorm van gevaar, hinder of ongemak te verminderen of te verhelpen.

Art. 11 De bepaling wijzigt artikel 49 van het Wetboek van inspectie:

- om de bevoegdheid om de dwangsom te herzien uitdrukkelijk over te dragen aan het Milieucollege, bijkomend bij de beslissing om een alternatieve administratieve geldboete op te leggen.
De alternatieve administratieve geldboete en het bevel tot stopzetting van de overtreding op straffe van een dwangsom worden opgelegd door middel van eenzelfde beslissing van de bevoegde overheid. Deze beslissing kan worden betwist voor het Milieucollege via een beroep zoals bedoeld in artikel 49 van het Wetboek van inspectie. Het beroep is dus noodzakelijkerwijs gericht tegen de beslissing in haar geheel. De beroepstermijn om de administratieve dwangsom aan te vechten is derhalve dezelfde als degene die verband houdt met de beslissing een alternatieve administratieve geldboete op te leggen (2 maanden vanaf de kennisgeving van de beslissing van de bevoegde overheid);
- om het Milieucollege de bevoegdheid te geven om de beslissing tot weigering van opheffing van de dwangsom, schorsing van de looptijd gedurende een bepaalde termijn of vermindering van het bedrag ervan, te herzien, in toepassing van artikel 46, lid 3;
- om het Milieucollege dezelfde bevoegdheid te geven inzake het uitstel zoals voorzien in het toekomstige artikel 45/1. In geval van een bevestiging van de alternatieve administratieve geldboete met

d'environnement, le délai d'épreuve de trois ans prend cours à compter de la notification de la décision du Collège, cette décision se substituant à celle de la première autorité compétente. En cas de révocation du sursis, l'amende administrative alternative telle qu'infligée par le Collège d'environnement devient exécutoire.

Art. 12 Comme expliqué dans l'Exposé des motifs, les modalités de l'envoi par voie électronique visé aux articles 21, 24, 25 et 45, inséré par la présente ordonnance modificatrice, seront précisées, avant leur mise en œuvre, dans un arrêté du Gouvernement.

toekenning van uitstel door het Milieucollege gaat de proeftijd van drie jaar in vanaf de kennisgeving van de beslissing van het College, aangezien deze beslissing in de plaats komt van die van de eerste bevoegde instantie. Indien het uitstel wordt ingetrokken, wordt de door het Milieucollege opgelegde alternatieve administratieve geldboete uitvoerbaar.

Art. 12 Zoals uitgelegd in de Memorie van Toelichting zullen de modaliteiten voor verzending langs elektronische weg, zoals bedoeld in artikelen 21, 24, 25 en 45, die zijn ingevoegd door onderhavige wijzigingsordonnantie, worden toegelicht in een besluit van de Regering.